

találnak a falusi gyermekek szülői, gyermekeik csinos dalokat tudnak énekelni; s mily kedvvel engedik őket énekelni, mert maguk is utándudolják azt.

Ha megütközök, szemtelen dalokat talál a tanító községében, azze azt el s pótolja ily módon jóval; és ha a bare itt-ott nehéz is, ne fáradjon el, mert küzdését végre is siker fogja koronázni. Ha a tanító mindjárt fel akarna hagyni a javítással, ha munkásságának következményeit nem látja mindjárt, úgy vajmi kevés jó jönne létre, ugy népünk nem sokára a barbarokkal lenne egyenlő. De ha a tanító érez magában erőt, da-lárdát létre hozni, úgy tegye azt, mert ennek haszna kiszámíthatatlan nagy lehet. A tanító dolga a népdal árkát kibővíteni, terjeszteni, melyek mindenkinek szabad rendelkezésére állanak.

E kis kitérés után térjünk ismét vissza a gyermekekre. Ugy találtam előbb, hogy a gyermekek könnyen és kedvvel tanulnak énekelni, hogy a népdalokat könnyen felfogják, mi beszélő bizonyítvány, hogy ezen s hasonló dalok a gyermeki kedélyre jótékonyan hatnak. Mindezek, mint már említve volt, hangjegyek nélkül gyakorolandók be, mert a jegyekről nem függ a dolog sikere, bár a hangjegy magasabb cél elérésére szükséges, de itt nem. Még a szöveg kiírását sem tartom szükségesnek, sőt jónak sem; ha gondoljuk, hogy a gyermekek a dalt jobban megfigyelik, ha a táblára iratnak, akkor tévedünk. Igen, ha a táblát mindig előhozzuk, végre is e természetellenesség szokásukká válik. Tábla nélkül a gyermek figyelmét egyaránt le van kötve a dallamra is, szövegre is. S ki valamit jegyek nélkül megfigyelni képes, nem szükséges neki a jegyzés; és ki képes valamit hallás után megtartani, annak fölösleges a hangjegy.

De hogyan tanulják meg a gyermekek az első dalt? — Hegedülünk nekik és énekelünk velök. Lesz-e haszna ezen tanítási módnak az első oktatásnál? Éppen ennek lesz legjobb következménye, mert egyszerű és természetes, nem mesterkelt. Vagy kérдем, hogy tanulja a nép dalait? — hangjegyek után? — a fiu apjától, a leány anyjától; de hangjegyek után senki. A dal és a melodia néptől-néphez, vidékről-vidékre, nemtől-nemhez vándorol, hangjegyek és dalkönyv nélkül. Ha egy dal a gyermekeknek tetszik, — ez legbiztosabb jele a dal értékének — úgy minden írás nélkül is felfogják azt; és ha nem tetszik, úgy hangjegyek mellett sem fogják azt soha tökéletesen megtanulni. Nagy fáradsággal be engedti ugyan magát a dal verni a gyermek fejébe, de vérré nem válik az soha. És még megdölgendő mennyi időt rabolnak el a hangjegyek? hosszas gyakorlás után is csak a gyermekek kisebb része leend képes azt megérteni, de a többség nem fogja a hangjegyeket megérteni; olyan lesz az, mint a görög a, b, c. A népdal oly egyszerű s oly erősen hat a hallásra, hogy felfogása igen könnyű, és végre is a karok úgy benne lesznek a gyakorlatban, a 4—5-ik sat. darab begyakorlása ugyszólván semmi nehézséggel sem jár.

Minél nagyobb buzgalommal ellenzem a hangjegyek használatának szükségességét, annál tisztábban kell szólnom a hegedű használatáról. A hegedű nagy fáradságtól kíméli meg mind a gyermeket, mind a tanítót és semmi sincs, mi a gyermek figyelmét úgy felkeltene, mint a hegedű. Mily jól is hangzik az egyszerű dal hegedű kíséret mellett; de csak kíséret legyen az alaphangon, ne pedig játék, mert így tisztábban beszélnek a hangok a gyermekekhez, s nem vonja el a gyermek figyelmét a játék. Nem gondolom, hogy tévedek, ha állítom, hogy a gyermek, hegedű kíséret mellett előbb tanul meg két darabot, mint enélkül egyet; nem mintha ezzel az énekek nagy számáról akarnék szólni, de a könnyebb betanulás végett. Hogy

mennyi dalt lehet egy éven át begyakorolni, az meg nem határozható; de úgy tanítani, hogy a negyediken már az elsőt feledje a gyermek, nem pedagógiai. Sokszor lehet a gyermekek közt értékes hangnaktat is találni és nagy hajlamot az énekre; ha van ily tanuló, úgy ezek nem sokára keresni fognak egy másik hangot is (az alaphang tercét) így elő áll a kettős. Így haladjon csak a tanító tovább, művelje csak a kis torkokat s mind több kedvvel néz az énekóra elé. De sok oldalulag legyen tekintettel a dalokra a dalok megválasztásánál; olyanokat vegyen, melyek kéthangra is könnyen alkalmazhatók s a célnak legjobban megfelelnek. Ide tartozik a népdalok nagy része, melyre a tanítónak különös tekintettel kell lenni, mert ezek később is énekeltetnek, ha a gyermekek már a felnőtték közé tartoznak.

Nem-e sok már ez a láрма a kevés akarat és tett ellenében? — Igaz, nem hoz a dal kenyeret a házhoz, nem teremt enni, inni valót, ruházatot s más az életben szükségességet; és mégis lehetne nem nagy mérsékléssel állítani, hogy a népdal hoz kenyeret a házhoz, — vagy legalább segíti azt előteremteni. A vig munkás még egyszer oly örömmel és könnyűséggel teremt valamit elő, mint a bús, rest, életunt; és mi sem tölt be bennünket vígsággal és örömmel annyira, mint a dal, ez égi adomány. A dal ad örömet és vígságot, ez pedig megkönnyíti a munkát, edessé teszi a fáradságot.

A földmives, ki a hajnalpírral dobja el magától az álmat s késő este tér haza munkájából, vígan megy ki kaszáni, kapálni, d lal tér haza; nála enyelgés, élé a dal alá esnek egy halomba; dalolva dobja fel a kévéket a kocsiira, füttyülve tér haza, ének mellett csipel — szóval a dal mindenüvé követi. A nép nem bír s nem is öröksége, a drága dalok nélkül élni; melyet a mai cukrozott világban — nekem semmit, neked semmit — utcaoptatónak neveznek; és a mi „á la“ divatkorunk, az operák tömkelegében képzeli magát.

Szerencséje a népnek, hogy el nem éri, hogy a finom világ mint itél dalairól; s még nagyobb szerencséje, hogy nem is gondol vele. — Csak dalolj tovább te nép; maradj itt régi örökölt szokásaidnál, azok oly vének, mint te magad. — Addig, míg népünk régi dalait éneklé, addig nem szabad azokat elenyészni engednünk; itt pedig soha sem vész el az igazi népdal. A mely nép dalait feledé, s szégyenli azt, idegennel cseréli fel: az a nép soha sem halad előre, az a nép kivész. — És nem-e a nép, s a népben a dal az, mely minden nemzetiességet tart? — A Dunától a Tátraig, kelettől nyugotig ismertek a népdalok, s ha nem is ugyanazok, de szellemükben egyek, mégis azonosak és magyarok.

Ha a nép tanítói akarunk lenni, úgy itt is szolgáljunk a népnek. Itt, hol a nép legnemesebb birtoka fekszik; mert a politikai szabadság összeomolhat, az egység szétszárthatik, de dalaink soha nem tűnnek le vagy — mi velök. Népek pedig nem halnak oly hamar ki és így dalaink sem. Mi kötelességünket akarjuk teljesíteni, a népet és életét megakarjuk tartani és a népet szokásaik szerint énekelni tanítani; mert énekelni mégis az élet művésze; s ki a nép dalait s vele életét fen nem tartja, az megcsalója annak és szellemében és lelkében kárt tesz. Igen szellemében és lelkében, mert oly mélyen van az szívébe vésvé, hogy lelkének öröme, fájdalma függ az egyszerű daloktól, és még egyszerűbb dallamuktól.

Dalolni annyit tesz, mint lelkünket kitérni és nemesíteni. S van-e valami magasabb mint énekelni? — És magasabb, nemesebb ének, mint a népé? — hol az összes haza éneklé dalait, ott dalolni, összhangzani kell mindenkinek. A nép pedig a legne-

mesebb dal. — Vagy később még áthághatatlanabb kordont húzunk a népdal és magunk közt? . . .

Itten mindenütt jelen van, mindenütt nyilvánítja magát; — templomainkban énekelünk, az ő mindenhatóságának szükségben, örömben, búban. És kint a mezőn, erdőn dicsőíti Őt a földmives, — az eke mögött, a kaszás fáradságos munkájánál. — A bányász vígasztalást keres az ő „szerencse fel“-jében; a katona új bátorságot merít utolsó küzdésére a halál rémei között Isten minden hatóságából; mi neki énekeljük gyermekkori dalainkat, fiatalok éveink első szenvedéseit, örömeit, fájdalmait, — egész a sirig, egész a halálig. — Ilyen a népdal; — és ily módon nem lehet ártalmas az.

A Göndöcs-féle kettős gyékény-kaptár és átmeneti kaptár leírása.

Ezen új szerkezetű gyékény-kaptárnak két része van, u. m. a felső kis kúpos kaptár, melynek hossza 32, belső átmérője vagy szélessége 25 centimeter, s a csonka-kúp alakú alsó rész, melynek hossza 38, belső átmérője vagy szélessége 35 centimeter.

A felső kis kúpos kaptár, mely méztelepül szolgál, bő virágzás alatt többször levehető és kiüríthető, — legcélszerűbb a rajt is mindjárt ebbe fogni, mert azonnal megkezdik benne a sejtépítést.

A csonka-kúp alakú alsó részben, felül, egy lapos gyékényfedél van, mely le nem vehető, — a fedél közepén egy 8 centimeter átmérű gömbölyű nyílás van hagyva, erre tétetik egy ráálló cinkrostélyzat, melylyel az anyát a felső részből bármikor kizárhatjuk, minthogy a rostélyon keresztül nem fér, a méhek azonban a rostélyon át is felmehetnek a felső kis kaptárba.

A két részből álló kaptár gyékény karimája vékony faszegekkel foglaltatik össze, s a két karima közé sárral kenetik be.

A cink-rostélyzat csak akkor tétetik a gömbölyű nyílásra, midőn a felső kis kaptárt a méhek már telehordották, és az anyával együtt az alsó részbe mentek le dolgozni, — hogy így az anya, a felső kis kaptárba, vagyis méztelepbe többé fel ne mehessen.

Ha a kaptár alsó részébe már annyit hordtak, hogy a méz elegendőnek látszik a méhek kiteleltetésére, akkor a felső kis kaptár sodrony (drót) segítségével levágtatik, belőle a sejtés-méz kiürítetik, s ha még tart a hordás ideje, a felső kis kaptár, helyére ismét visszatéttetik; ha pedig a méhek már nem hordanak, és teletetésre tétetik, akkor a rostély kivétetvén, a közép nyílás gyékénydugóval bezáratik, a kis kaptár pedig az alsó részre ismét visszatéttetik, — mi a teletetésre nézve jó és hasznos, mert a kaptárnak felső része megleget tart.

Ha pedig a kaptár alsó részébe sejtkezdetet tesszünk, s a rostélyzatot a gömbölyű lyukon hagyjuk, akkor az anya a felső kis kúpba fel nem mehetvén, tiszta szűz-sejt mézet nyerünk.

Egy ily Göndöcs-féle kettős gyékény-kaptár ára 1 frt, s a hozzá való cink-rostélyzat 25 kr; — megrendelhető (a pénz beküldése vagy utánvét mellett) a feltalálónál, B.-Gyulán, — vagy Tóth Péter gyékényfonónál Gy.-Váriban, u. p. B.-Gyula.

Ha átmeneti kaptárt akarunk nyerni, akkor a kettős gyékénykaptárnak felső részét — a kis kupalaku gyékénykaptárt levesszük, és helyette — méztelep gyanánt lépkedetes kerettel ellátott kis faladát tesszünk, s azonnal kész az átmenet a mesterséges Dzierzon-féle méhlabba, melyből minden időben lehet keretes mézet kivenni. A ládácska alsó része közepén

Férjehagyott tisztne nevelősködik; ifju leányka
A tudományok után pályatagadva repes.
Minden tollabíró versen perccgetti tollát;
A hit titkairól olvas a bárgyu paraszt.
Gomba gyanánt terem a sok művész minden irányban.
Ennyi mihaszna helyett szántani-vetni ki győz?!

M. I. L.

OLASZ LEVELEK.

Írta:

Virter Károly.

III.

Róma, 1880. július 5.

Mielőtt a Nápolyból jövő vonat a római indóházhoz herobog, keresztül metszi a történelmileg sokszorosán is nevezetes „via appia“-t.

Az út mellett, szakadozottan bár, de még mindig fennállnak a régibb vízvezeték boltozatos romjai, s eltörpülni látszik mellettük az újabb vízvezetési építkezés. A kép igen élénken fejezi ki a régi Róma és az új Róma közötti különbséget. Az új Róma is eltörpül a régi mellett, a mi azonban nem zárja ki lehetőségét annak, hogy maholnap hamvaiból Phoenixként ismét kikeljen.

Róma engem első pillanatra nem lepott meg. Sokat tanultam, sokat hallottam regélni róla, enneltogva többet vártam, mint az első napokban találtam; vártam mindazt, mit phantaziám Rómáról alkotott.

A régi Rómából kevés áll már fenn, az új Róma pedig nincs még egészen kiépítve. Ha tehát a régi Rómát keresed, csak csekély töredékeiben találd; ha pedig az új Róma felől kérdezősködsz, azt válaszolják: csak most épül, s ott, hol még csak tíz év előtt levetkőztettek s órádtól fosztottak meg, most palotasorok között kocsiakázatsz.

A „via nazionale“ lesz maholnap Italia első corsoja. Szükség is lesz erre nagyon, mert a mostani corso Rómában oly szűk és keskeny gyalogjárdával bír, hogy annak legtöbb helyén egy ember s legfeljebb még kutyája fér el. Azért hozom ezt fel, mert itt nagyon szokásos, zsinóron vezetett kutyákkal járnai, a sietve járó-kelők nagy bosszuságára. Őt-hat járdatipró uracs vagy azon lejtő delnő, nagyobb alkalmatlanságot csinál a kedves öllelbel vagy a szeretett kuzaszal, mint Konstantinápoly összes gazdátlanul ló-futó kutyái.

Azért mondom továbbá, hogy Róma engem nem lepott meg első pillanatra, mert Róma nagyon hasonlít a költő szerinti „teljes korú ősz“-hez, ki bölcsen megalazza magát, s kincseit nem firtogatja kérkedve. Aon azonban csakhamar megütköztem, hogy annyi ezer év óta nem értek rá a Tiber partjait kiköveezni s hogy jobban szeretik itt a piszkot, mint a Boszna partján. A világ első monumentális épületéhez, a Péter templomhoz is oly büzhödt helyiségek mellett, — melynek kéményeire is ez van írva: vino, vino, vino, — visz el utunk.

Róma és az újabb városok között az a különbség, mely a régi s az újabb kor között is fennáll.

Az újabb városok kincseit, szebb helyeiket csoportosítják, azokat első tekintettedre eléd tartják, gyakran elég az indóházától a szállóházig kocsihoz, és láthatod, megtudhatod, mi nincs és mi van az egész városban.

Róma az ő kincseit féltékenyen őrzi, nem zsu-folja egy helyre, sőt mondhatom, igen nagy fáradságba kerül, azokat összekeresni; egyik városrésztől a másikig, a kapukon kívül s kapuin belül. Szóval: Rómáról nagyon nehéz sokat nem írni, s ha mégis rövidbebb lesz levelem, annak egyik oka az, hogy jegyzeteim azon füzetét, mely Rómát tartalmazta, az útközben felszededetett apróságok között elkeverve, tegnap haza küldtem véletlenül, most pedig nem tudok cotta nélkül boldogulni; úgy vagyok, mint a szomszédja könyvéből leckéjét kiolvadó deák, ki elől a köny-

vet elszedeté tanárja. A sok olasz város képe is úgy összefoly előttem, hogy a szerzett képek s jegyzeteim megtekintése nélkül könnyen megeshetnék rajtam is, hogy más városról beszélnek, mint Bodoné, mikor Rómáról kellene írnom. Az ilyen szarvas hibák azonban már megszokott dolgok turisták karcolataiban, de azért mégis csak kevésre fogok ezúttal szorítkozhatni, főleg azért is, mert sok a látni való, sok a járás-kelés s kevés a fizikai idő, fogalmazványomat pedig itt sem olvashatják.

Sz. Péter Pál apostolok ünnepét is Rómában töltöttem.

Mondhatom, falun sokkal nagyobb a sürgés-for-gás bucsú napján, mint itt, a kereszténység fővárosában, az első apostolok nagy ünnepén.

Ha a nagy templom nagy harangja nem bömbölne bele az emberek szavába; ha sz. Péter ércszobrát nem öltöztetnék fel a templomban diszes palliumba; ha a halász ujjára nem huznának drágaköves gyűrűt s fejére nem illesztenék a pápai tiarát e napra, s ha a nép nem hullámszerűen ostromokban a szobor előtt, (mely sz. Pétert ülő helyzetben tünteti elő), annak lábait csókolgatva, s ha az apostolok feldiszített sírja fölött föl nem zengne előző napon az ünnepélyes vesperas, s az nap a kettős choruson a szívhöz szóló „Gloria in excelsis Deo“, „Credo in unum Deum“ és „Sanctus“: észre sem vennék, hogy a városban most sz. Péter Pál ünnepét ülik az emberek.

A római egyházi ünnepélyességek sokat vesztek élénk színezetükből, mióta a pápa — mint az olaszok mondják — magát fogolylyá (prigioniere) tette s nem hagyja el a vatikánt. Péter templomának kupolája sem lesz azóta kivilágítva s a pápa helyett egy cardinális celebrálja a nagy misét. Így azután könnyen megeshetik, hogy valaki Rómában volt legyen, s a pápát még sem látta, jött legyen bár azon napon, a mikor legelőbb vélte láthatni.

(Vége köv.)

Birtokeladási hirdetemény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyministeriumnak f. évi május 16-án 29074. sz. alatt kelt rendelete alapján ezennel közhírré tétetik, miszerint a zombori m. kir. Jóságigazgatóság területén fekvő és törvényhozásilag örök eladásra engedélyezett állami ingatlan birtokoknak örök eladása végett az alább megnevezett helyen, idő és kikiáltási árak mellett nyilvános árverés fog tartatni, melyre a kikiáltási ár 10%-ával ellátott vállalkozók meghívotnak. — Legtöbbet ígérő ajánlata elfogadásának tudtul adása utáni 8 napra tartozik a letett bánatpénzt 1000 frtot meg nem haladó vételárnál a vételár feléig kiegészíteni, másik felét pedig fél év múlva 8% kamattal lefizetni. — Az 1000 frtot 5000 frtig terjedő vételárnál a bánatpénzt a vételár egy ötöd részéig kiegészíteni, s utána félévénként 8% kamattal egy ötöd részt törleszteni. Az 5000 frtot meghaladó vételárnál a bánatpénzt a vételár egy heted részéig kiegészíteni és utána félévénként a vételár egy heted részét a hátralévő tőke utáni 8% kamattal együtt lefizetni. — A kikiáltási ár tized részével telérő bánatpénzzel és 50 kr. bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok az árverés megkezdése előtt az apatini, kis-sztapári, kulai, palánkai és erdőszeti birtokokra nézve Zomborban a m. kir. Jóságigazgatóságnál, a N.-beeskereki, párdányi és títel-páncsovai uradalmi gazdasági birtokokra nézve pedig a N.-beeskereki kir. uradalmi ügyészségnél benyújtandók, a hol az eladásra vonatkozó többi feltételek is mindenkor betekintheők, különösen megjegyeztetvén, miszerint a gazdasági birtokok eladási árverések alkalmával utóajánlatok nem fogadtatnak el, s azok alapján, ha fentartatnak is, újabb árverés kiírati nem fog.

Folyó szám	Birtok megnevezése	Térfogata		Kikiáltási ár	Észrevétel	Folyó szám	Birtok megnevezése	Térfogata		Kikiáltási ár	Észrevétel
		1600 □öl	hold □öl					1600 □öl	hold □öl		
	Kula-óbecsei uradalom. Árverés ideje 1880. október 26-án reggeli 9 órakor a m. kir. zombori Jóságigazgatóságnál.						Palánkai uradalom. Árverés ideje 1880. október hó 27-én reggeli 9 órakor Zomborban a m. kir. Jóságigazgatóságnál.				
1	Ujsóvei tagosított föld . . .	243	468	60555	több 118 1:600 árokkal	1	Uj-palánkai pandurlak . . .	—	384	1000	
2	Moholyi curiaföld . . .	88	144	37000		2	Német-palánkai szürüskert . . .	7	134	2550	
3	Óbecsei curiaföld . . .	494	881	130000		3	„ mészárszék föld . . .	9	972	1000	
4	„ szálkért . . .	8	570	4445		4	Obrováci szürüsk árokkal együtt . . .	5	620	1515	
5	„ szürüskert . . .	2	460	1044		5	Tovarisovai szürüskert . . .	4	889	1048	
6	Stefanovics föld . . .	8	1000	3000		6	„ „ . . .	4	66	900	
7	Földvári Kiss-féle föld . . .	13	1402	4072		7	Uj-palánkai kádárlak házhely . . .	1	743	800	
8	Hegyési nádaskert . . .	—	201	50		8	Gajdobrai tagosított birtok . . .	258	1136	112821	
9	Uj-verbászi nádaskert . . .	78	532	17000		9	Plávnai mészárszék föld . . .	31	464	3500	
10	Ó-sóvei mészárszék föld . . .	18	520	4223		10	„ Jerkova vinograd 2750 . . .	7	1440	300	
11	Deszp.-szt.-iváni maradványföld . . .	6	39	1400		11	„ Jerkova mlaka 5800 . . .	7	1440	660	
12	Pivniczai . . .	66	1331	12300		12	Német-palánkai maradványföld . . .	9	367	2570	
13	Uj-sóvei mészárszék föld . . .	18	1100	3738		13	Obrováci mészárszékföld . . .	29	260	6170	
14	Béla puszta egy csárdával . . .	4383	457	1100000	vízvezető csatorna határ és kerítési árok, dűlő és határ atakkal együtt	14	Paragai maradványföld . . .	112	595	22475	
15	Cservenkai tag birtok II., III. és IV. dűlő . . .	452	125	167000		15	„ „ . . .	59	755	12000	
						16	„ „ . . .	27	1225	4400	
						17	Tovarisovai mészárszékföld . . .	36	1544	6400	
						18	Német-palánkai epeskert . . .	1	48	600	
						19	Hodzsághi tagosított birtok . . .	867	110	350000	
						20	Bulkeszi . . .	314	718	120000	
						21	Plávnai legelő ártér . . .	4141	1130	47500	erdőterülethez csatoltatni tervezetett.
						22	Szilbási tagosított birtok . . .	1314	303	421000	
						23	Parabutyi szántóföld . . .	99	248	18690	
						24	„ tagosított legelő . . .	1080	1437	421000	

M. kir. Jóságigazgatóság.

Zomborban 1880. június hó 7-én

1—1

Birtokeladási hirdetemény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyministeriumnak f. évi május 16-án 29074. sz. alatt kelt rendelete alapján ezennel közhírré tétetik, miszerint a zombori m. kir. Jóságigazgatóság területén fekvő és törvényhozásilag örök eladásra engedélyezett állami ingatlan birtokoknak örök eladása végett az alább megnevezett helyen, idő és kikiáltási árak mellett nyilvános árverés fog tartatni, melyre a kikiáltási ár 10%-ával ellátott vállalkozók meghívotnak. — Legtöbbet ígérő ajánlata elfogadásának tudtul adása utáni 8 napra tartozik a letett bánatpénzt 1000 frtot meg nem haladó vételárnál a vételár feléig kiegészíteni, másik felét pedig fél év múlva 8% kamattal lefizetni. — Az 1000 frtot 5000 frtig terjedő vételárnál a bánatpénzt a vételár egy ötöd részéig kiegészíteni, s utána félévénként 8% kamattal egy ötöd részt törleszteni. Az 5000 frtot meghaladó vételárnál a bánatpénzt a vételár egy heted részéig kiegészíteni, és utána félévénként a vételár egy heted részét a hátralévő tőke utáni 8% kamattal együtt lefizetni. — A kikiáltási ár tized részével telérő bánatpénzzel és 50 kr. bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok az árverés megkezdése előtt az apatini, kis-sztapári, kulai, palánkai és erdőszeti birtokokra nézve Zomborban a m. kir. Jóságigazgatóságnál, a N.-beeskereki, párdányi és títel-páncsovai uradalmi gazdasági birtokokra nézve pedig a N.-beeskereki kir. uradalmi ügyészségnél benyújtandók, a hol az eladásra vonatkozó többi feltételek is mindenkor betekintheők, különösen megjegyeztetvén, miszerint a gazdasági birtokok eladási árverések alkalmával utóajánlatok nem fogadtatnak el, s azok alapján, ha fentartatnak is, újabb árverés kiírati nem fog.

Tétel szám	Birtok megnevezése	Térfogata		Kikiáltási ár	Észrevétel	Tétel szám	Birtok megnevezése	Térfogata		Kikiáltási ár	Észrevétel
		1600 □öl	hold □öl					1600 □öl	hold □öl		
	Nagybeeskereki és párdányi uradalom. Árverés ideje 1880. október hó 28-án reggeli 9 órakor Nbeeskereken a kir. urad. ügyészségnél.						Páncsova-titeli uradalom. Árverés ideje 1880. október 29-én reggeli 9 órakor Nbeeskereken a kir. urad. ügyészségnél.				
1	Nbeeskereki Ikyty-féle házhely . . .	—	305	300		1	Gardinováci föld . . .	297	868	5962	
2	„ baglyas legelő . . .	360	276	36017		2	Csurogi borony . . .	270	1431	5420	
3	„ felső muzslya szántó-föld . . .	256	762	44500		3	Mali és veliki Kulpin . . .	1544	889	92700	
4	Ném párdányi 2 jár. szárazmalom . . .	—	—	4000		4	Marienöldi töltésköz . . .	171	811	5206	
5	Szerb . . .	—	—	4000		5	Temes gyurgyevai tiszti házhely . . .	—	800	40	
6	„ . . .	—	—	4500		6	Elisenhaini . . .	—	800	40	
7	Jánosföldi felső 2 . . .	—	—	4500		7	Zsablyai tiszarév melletti föld . . .	72	121	1442	
8	„ alsó 2 . . .	—	—	4000		8	„ tanyasziget . . .	202	326	4045	
9	Ó-teleki . . .	—	—	6075		9	Mosorini konya sziget . . .	181	834	3630	
10	Óregtalvi . . .	—	—	3300		10	Alsó-kovili V. öblötben fekvő 1809 ⁸⁶ 1096 ¹³⁴ és 325 ⁷³⁷ h. rétföldek . . .	1602	257	32050	
11	Ujvári . . .	—	—	9000		11	Alsó-kovili gardinovezei V. öblben rét . . .	297	868	5206	
12	Párdányi biallaki puszta föld . . .	480	500	88000							

Magy. kir. Jóságigazgatóság.

Zomborban 1880. június hó 7-én.

1—1

Női- és gyermek-kalapok.

GOLDFAHN SÁNDOR 38-13.

norinbergi-, díszmü- és rövidarú-kereskedése Zomborban a főutcában. Ajánlja a jelen évadra dús választékú **NŐI-RUHA-RAKTÁRÁT.** Mindennemű **selyem-, bársony-, pamut- és cérna-szalagok; cérna- és selyem-csipkék; fekete- és színes-pamut-bársony,** valamint mindennemű **bélésszövetek.**

Nagy raktár férfi- és női-fehérművekből, úgy kiházasítási-kelengyék.

UTAZÓ BÖRÖNDÖK urak és nők számára nagy választékban.

Dús választékban legfinomabb napernyők és legyezők.

China és üst evő-eszközök
a cs. k. szab. BERNDORF-féle éregyárból.

Valódi **AMERIKAI-VARRÓGÉPEK** minden szerkezetben, 5 évi jótállás mellett.

Székiz készülek gyári áron.

ÓVSZEREK, gumi- és halhólyagból 1-5 frttig.

SZÉSZI-MŰSZEREK.

Valódi **tajtékpipákat,** a legújabb metszetekkel, alkalmi ajándéknak. Azon kívül kapható nagyban és kicsiben minden e szakmába vágó cikk, a legolcsóbban és legjobb minőségben.

Aranykeretek és olajnyomat-képek.

Bel- és külföldi gyermek-kalapkészítők és jótételezők.

Prágai kezűtök gyári-raktára.

MAYER IGNÁCZ,

butor-kereskedő 10-3.

Zomborban, a Párizsi utcában,

ajánlkozik mindennemű butoroknak elkészítésére, raktáron tart bármily **ÚRI KELENGYÉHEZ SZÜKSÉGES CZIKKEKET,** szakmájába vágó tárgyakat a kívánathoz pontiglan híven **megrendel s nemcsak jutányos árat számít,** de a butoranyagnak tartósságáért is kezeskedik.

Lahik a régi posta utcában, Riedl Pál-féle házban.

CLAYTON és SHUTTLEWORTH

gazdasági gépgyárosok.

Raktár: BUDAPEST, vácsi kőrut.

Ajánlják valamennyi eddig létezett világtárlaton első jutalomdíjat nyert **gőzmozdonyokat,** fa-, szén- és szalma-tüzelésre berendezve, **gőzeséplőgépeiket,** biztosító (dobvéd) berendezéssel, továbbá **1-6 lovas járgány-cséplőgépeiket,** tisztító és szákoló szerkezettel, gabonatisztító-vastájkát, boronájkát, szénagyújtókat, fűkaszaló- és gabonaszárító-gépeiket, egyvasu úgy mint a híres szabadalmazott háromvasú ekéiket, valamint minden más egyéb gazdasági gépeiket a legjutányosabb áron **mellett.**

Képes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek. 20-10.

3683. sz.
V. 1880.

Pályázat. 3-3.

Alulírott jószágigazgatóság kerületében levő doroszlói erdőhivatalnál a fő erdési állomás megüresedvén, annak betöltésére ennel pályázat nyitattik meg.

Az állomás illetménye 800 frt fizetés, 41 ürméter tüzi fa, 8 hold termény föld, szabadlakás, 200 frt utazási és 500 frt ló és kocsis tartási általány.

Pályázók felhivatnak, hogy az erdészeti szaktudományaik jó sikerrel végzéséről, a felsőbb erdészeti államvizsga letételéről, az erdő-kezelés és rendezésbeni jártasságáról, eddigi szolgálataikról, a megyében divó magyar és német nyelveknek szó és írásban tökéletes birásáról, továbbá a szerb nyelvnek szóban ismeretéről szóló okmányokkal felszerelt kérvényüket 1880. év augusztus 18. az alant irt jószágigazgatósághoz be-terjesszék.

Zomborban, 1880. július 7-én.

M. kir. Jószágigazgatóság.

Pályázat.

Csonopla községben magyar dalmát tannyelvű róm kath. kultéri 1-3 oszt. tanítói állomás üresedésbe jövén, sept. 19. pályázat hirdettetik következő javadalmazással: a) 400 frt o. é. b) 5 hold föld adóteherrel; c) szabad lakás, 2 szoba, konyha, kamra, istálló s hozzátartozó konyhakerttel.

A megválasztandó köteles leend a püspöki kar által kidolgozott tanterv szerint magyar és dalmát nyelven a mindennapi és ismétlő iskolában tanítani. A pályázók, illőleg felszerelt folyamodványaikat a csonoplai iskolaszékre címezve a kerületi esperesnek Goldscharek József sztanisiesi plébánosnak nyujtsák be. Sztanisies 1880. július 23-án.

3-2.

Goldscharek József,
ker. esp. és tanfelügyelő.

Legújabb feltűnést okozó találmányok.

Szappan kivonat,

mely a szappant nélkülözhetővé teszi, csomagja 10 krajcárért, használati utasítás a csomagon létezik.

Keményítő fénymaz, (Stärke Glanz)

finom fehérneműeknél meglepő eredményt noz létre.
Csomagja 30 kr.

Patkány méreg

kitűnő irtószer. Csomagja 80 kr.

Bäuchler-féle kiváló finom

INDIAI CSEPEK

FOGFÁJÁSELLEN.

Egy üveg ára 70 kr.

Postai rendelvények pontosan teljesítettek.

JOANOVITS SZÁVA

3-2. kereskedő,
Zombor, főutca, „Gitanica” épület.

Ugyanott egy magtár is bérbe vehető.

3213.
kig. 1880.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh megye felső 1-ső járásához tartozó 3524 lelket számláló Bikity községében betöltendő orvosi állomásra ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állomással járó javadalmazás következő:
1-ször évi készpénz fizetés 500 frt.
2-ször látogatási díj
a) nappal 20 kr.
b) éjjel 30 kr.

Ezen állomás mellett köteles a megválasztott községi orvos egy a helyi szükségleteket kielégítő, kellőleg berendezett kézi gyógytárt felállítani.

Mely állomásra pályázni óhajtok a magyar, német és dalmát nyelv birását kimutatni és az 1876. évi XIV. t. c. 143. §. értelmében felszerelt folyamodványaikat a választást megelőző napnak déli 12 órájáig ezen szolgabírói hivatalnál, — azontul pedig a választás megkezdése előtt a helyszínen benyujtani tartoznak.

A választás f. év szeptember 16-ik napjának reggeli 9 óráján Bikity község házánál fog megtartatni. Szántován 1880. július 19-én.

3-2. **Késmárky Béla,**
szolgabíró.

Árlejtési hirdetmény.

A tekintetes Bács Bodrogh megyei alispán úrnak folyó évi Junius hó 7-én 7042. szám alatti rendelete folytán engedélyezett javítása a titeli szolgabírosághoz tartozó épületeknek és pedig

1. szolgabírói lakház	602 frt 82 kr.
2. szolgabírói 1-ső segédi lakás 313 frt 76 kr.	
3. szolgabírói 2-ik segédi lakás 309 frt 65 kr.	
4. szolgabírói hivatal	286 frt 39 kr.
összesen	1512 frt 62 kr.

erejéig, ezennel 2-sodszor pályázat nyitattik.

Az árlejtés a titeli szolgabírói hivatalban f. évi augusztus hó 14-én délelőtt 9 órakor nyilvánosan fog megtartatni. A feltételek és megállapított költség-vetések a szolgabírói helyiségben a hivatalos órákban megtekinthetők.

A pályázók által az árlejtés megtartása előtt lefizetendő összeg kiteszi fent nevezett 1512 frt 62 krnak 5^o0_o-át, mely készpénzben, vagy állampapírokban letehető és az árlejtés után, kivéve a megtartót a többinek vissza szolgáltatni fog, a megtartó köteles azt 10^o0_o-ig kiegyesíteni.

Szabályszerűen kiállított s a vádiumot tartalmazó írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak, ha ezek az árlejtés napjáig benyujtatnak.

Titelben 1880. évi Julius hó 22-én.

3-2. **Nikolits szolgabíró.**

Melléklet a „Bácska” 31-ik számához.

(Ép-n mint a gyékény fedélen) 8 centimeter átméretű gömbölyű nyílásnak és két faszegnek kell lenni. A gömbölyű nyílásnak a méhek a méztelepbe feljárhatnak, — a faszegekkel pedig a ládácska a csonka-kúp alakú gyékénykaptárhoz foglaltatik. Beteleltetés előtt a kis ládat le kel venni, — a gyékénykaptáron levő gömbölyű nyílás a gyékénydugóval bezáratik, s a kis kúpos kaptár rá visszatéttetik. — Ilyen átmeneti keretes láda ára a sejtkezdővel együtt 1 frt 60 kr. — Megrendelhető (a pénz beküldése vagy utánvét mellett) Steigervald János asztalosnál, B.-Gyulán.

A fent leírt kettős gyékény-kaptár egyszerű és célszerű, s különösen a nép részére: jobbat és olcsóbbat már kívánni sem lehet, — mert az egyszerű földműves, ha egy ilyen kaptárt megszerez, arról — télen át, gyékényből, szalmából, vagy vesszéből, könnyen utáncsinálhat bármennyit, anélkül, hogy rá kiadása lenne.

E kaptárnak különösen jó tulajdonsága, hogy nyáron hűvös, télen meleg, — kúpos alakja miatt benne a méh legkorábban rajzik, — és ami fő: a mézet, a méhek lételese nélkül lehet kivenni belőle.

A kaptárak deszkára helyeztetnek, s tőlire a bejáró röplukát (mely a talapzattól számítva 10 centiméternyire van) zsindelyszeggel kell elzárni, úgy azonban, hogy a szegek közt a méhek kijárhassanak, — a kaptár alját pedig köröskörül bojtortájjal kell körülvenni, hogy az egerek hozzá ne férjenek.

Az ipar és gazdaság viszonya.

A természetben semmi sincs haszontalanul; semmi a bölcs teremtetőtől figyelmen kívül hagyva; és a világ háztartása oly pontossággal van vezetve, hogy a gondolkodó ember sehol sem talál több takarékoságot, sehol sem tanulhat jobban gazdálkodni, mint a gyönyörű természetben. Itt semmi sem vész el, semmi erő, semmi csöpp, még a legkisebb fuvallom sem. Ha lélegzünk, életető levegőt szívunk be és szénsavat lehelünk ki; az utolsó csöpp eső is a növények táplálásáért hullik alá; a növény magába szívja a vizet, a földből a szénsavat s ez által táplálkozik. És mily csodálatos! a növény és magja táplálja az embert és az állatokat. A táplálkozás az embert kellemesen gondolkozóvá teszi, az állatokat pedig engedékenyebbé, használhatóbbá. Kikutatták, hogy az eredeti erkölcs és műveltség csak a földműveléssel foglalkozó népnél található fel. A civilizáció gabnászárllal kezében tünt fel, s magva is van ma már; de tépjük szét a gabnászárllakat, hagyjuk pangásba menni a mag tovább termelését és az embereknek el kell vadulniok, vérszomjas állatokká kell lenniök; mert erkölcsük, családjuk, törvénykönyveik, társadalmi rendük ezek ápolásával van összekötve.

Ha valahova tekintünk a természetben, ott bámulva nézzük, hogy a természet, vagy inkább az Isten a természetben a legkisebbet is nagygyá, a legjelentéktelenebbet is jelentékenyvé, a legfeltűntelenebbet is uralkodóvá teszi, melyben az ő fensége, nagysága, mindenhatósága visszatükrözik. Ezen bölcs berendezés örökös törvényt, örök egyensúlyt, örökös összhangzatot hoz létre a természetben; és benne minden, még a legkisebb rész is az egészben, mint elkerülhetlen szükség tünik fel. És az ipariát üző ember nem e ismerheti fel a természetben a teremtés takarékoságának szép erényét? — Bizonyosan fel kell ismernie, kell hogy használja, munkájába átvigye, az emberiség közt terjessze és azt saját hasznára fordítsa.

Gyöngyök és drágakövek, arany és ezüst nem tengelyek, mely körül az industria forog, mert dacára mind ezen nemes ásványoknak millió embernek kellene éhen halnia, ha az industrális ember magát mindenhatóvá nem teszi és a természetet produkciót kizsákmányolni nem törekszik.

A közönségesnek tűnő len, kender, gyapot, dohány, szén, vas, sat. a legjelentékenyebb anyagok az ipariára nézve.

Ki ne ismerné a lent? — A len vékony, nyulánk szárának csúcsán 3—4 hó alatt gyönyörű kék virág mutatkozik, mely ha lehull, barna hüvelyket hagy maga után; mutatva, hogy a természet az ő művét már befejezte, s hogy a munkálkodó ember azt ezután már saját hasznára fordíthatja. Az emberi ész nem is állott meg itt hallgatagon. A növény szárának hámját kidolgozta és ruhaanyagot készített belőle magának; a fénylő kismagvakból pedig olajt sajtolt, mely a gyárakban s gyógyászatban is sikerrel használják. — Már az őskorban ismerték a lentermelést és annak hasznát; s ma is a legjelentékenyebb ipar-növények közé tartozik. A gondolkodó és előretörekvő emberi ész a 16-ik században kezdte megismerni a gyapot uralkodó tulajdonságait, mert a gyapotból jobb, bár kevésbé tartós kelméket lehet készíteni; ez által kezdett ugyan a lentermelést mennyiségében vesztetni, de azért félreismertetlen előnye ma is elvitathatatlanok. Az ipar felhasználja a len szárait vászonnak, a földműves a pozdorját trágyának; az ipar a len magvaiból olajat sajtolt; a földműves az olajat különféle célokra, a vásznat pedig ruhául használja fel; elszakad a ruha, akkor a ringy-rongy a papírgyárakba kerül, ott új alakot nyer, s mint tejfehér papiros iparkodik a világban új állását elfoglalni. De ez csak a vászon rongyokra áll, mert a gyapot tartalmu rongy, egy verőgép segítségével ismét felveretik, kimosatják, s a gyapot gyárakban mint új gyapot megvételik és feldolgoztatik; a rongyok nem használható része pedig, mint trágya szolgál a gyárosnak.

Ki hinné, hogy némely szép ruha, talán valamikor lóporc is volt, és az ismét feljargányozott ringy-rongyból állt elő. — Hány ruha örvendeztetett már meg bennünket, mely előbb a koldus testét silányan fedte. — Maga az, mi a gyapot hulladékokból már fel nem használható, a csirizgyárakban ismét uralkodik.

A takarékos industria jól tudja, hogy egy papírdarabkában krajcár, sőt tán forint is rejlik. Szétzuzza a papírkát, beitatja olajjal és enyvvvel, gyurmát készít belőle, melyet alakít, szárít, esztergál, horzsákvél dörzsöl, befest és végre bevonja fényázzal; és így nem ritkán műdarabok is jönnek létre. Ezen papírdarabkák szerezték meg Nürnbergnek, Gothának, Dresdának, Sonnenbergnek, Rechenaanak sat. a világ forgalomban életüket és hírnévüket; ezek azok, hol a különféle alakok, szelencék, csaló álarok készítettnek, sat. itt sokszor művészi dolgokat is hoznak létre; mint p. o. az Erfurti hámban a gyertyatartók sat. Ezen alakok itt jelentékeny kereset ágat is képeznek, melyből ezek és ezek táplálkoznak. — Mennyit nyer e papírkák által az industria és mennyit e papírkák az industria kezében, értékben és jelentőségben? A figyelmen kívül hagyott szeszpor az alakok kitömésére használják és így a szégyenség sok kicsinysegeknek látszó dologgal törültek le.

Ki gondolna arra, mi annyi terem alföldünkön, másra is használják, mint széttaposni, tüzelni vagy mint trágya. A kalap, melylyel annyian ékesítik magukat, nem egyéb, mint művésziesen összefon szalma,

mely ezen célnak megszártatott és kidolgoztatott. Ezer meg ezer emberi kéz foglalkozik ezzel Toskánában és Velence környékén; és ezek táplálkoznak e kereset-ágból. Mely hölgy gondol arra, hogy kalapja a szégyenség bélyegét is hordja magával, hogy Isten tudja melyik lányka dolgozott rajta tán egész héten át, míg annyira hozta a szalmaszálakat, hogy a piperésző kezébe jöhetett. Még az sem jut eszébe, hogy a fején lévő ék ugyanazon anyagból készült, melyen millió ember hajtja le gondtól telt fejét és milliók pihenik ki magukat napi munkájok után.

Hány férfi van, ki egyéb dolgot sem végez, mint pipáit tisztogatja és unalmát füstbe temeti; és az ilyenek közt még olyan sincs tán, ki arra gondolna, hogy szépen metszett tajtékpipája a tartarus melyik üregéből került elő? — Ezen kovából és talkföldből álló ásvány számos gyárat hoz forrongásba; legjelesebbje Törökországban ásatnak, honnan elszállítják és különféle alakban kimetszetnek. A furás és metszés által előbbi időkben roppant sok veszett kárba; de most a mindig előbbre törekvő takarékoság minden darabkát megóv. A letörött darabkák t. i. összetörök, vízzel, enyvvvel és viaszszal összekeverik, és e gyurmából alakot formálnak, melyet aztán megszártanak kidolgoznak; és e hamis tajtot mind valódit eladják. De ez még mind nem sok volna a pipától, ha ez elő nem idézné a dohány-, szivar-, szivarpapír-, festés-, pipaszár- sat. gyártását.

Tekintsünk most egy más tárgyra. Ha egy állat megdöglik, ott terem az industria, hogy minden részét felhasználja. A báránybél nélkül nem volna húrunk, s ezzel vonóhangszerünk sem, így nem rendelkezhetnénk a kedély állapotra oly jótékonyan ható zenével sem. A timár feldolgozza a birt, a varga a kidolgozott bőrből lábbelit készít. Mit a timár a bőrből, mint hasznavehetetlent lekapar, — mócsingot, inakat sat — megveszi az enyvgyáros és föz belőle 46 százalék enyvet; sokkal több enyvet szolgáltatnak még a marhalábak, csontok, bőrhulladékok, melyek 63 százalék enyvet adnak. Enyv nélkül nem gondolható asztalos; ezek nélkül pedig a kényelmes bútorokat kellene nélkülözniük. Most lépünk egy cipész műhelyébe; itt látunk szerete apró bőrkéket heverni, melyeket a gombgyáros vesz meg és dolgoz fel. Ha oly kis darabkák is vannak, melyeket ez sem használhat, felhasználják azt festékgyártásnál, s az ugyanevezett berlinikéket állítják belőle elő. Itt a bőrkék hamuzsírral hevítettnek, és a felolvasztott anyagot aztán lúgozzák, elegyítik a lúgot vasgáliccal és ez addig tart, míg elő áll a gyönyörű kék festék, a berlinikék; ez pedig fontos festőanyag a selyem-, gyapju-, gyapot és karton festésnél.

Az állati csontok, melyek érték nélkül hevernek a földön, a legszükségesebb anyagok egyike a gomb és cukorgyártásban. Csontszén nélkül a cukorlé nem bírna megtisztulni. Így helyezte az industria a csontot a hasznavehető tárgyak közé és így helyez mindent oda.

Bár hova nézzünk tehát a természetben, mindenütt, minden tárgynak megtaláljuk az ő hasznavehetőségét. Mily számtalan dolog lesz ez uton felhasználva! Mennyire megy az ipariának takarékosága? Semmi sem oly jelentéktelen, hogy lábbal tapodjuk, semmi sincs a földön, mit az ember saját hasznára ne volna képes fordítani. Nem-e kell tehát nekünk lelkiérőnklet fejleszteni, magunkat művelni, hogy a természet anyagait felhasználni tudhassuk.

A természet ipariájának nagy könyvébe a legfőbb, mi irva van az ökonómus részére az: **tanul!**

Pattantyúk.

Egy magyar ügyvéd éjjelre a b...i nagy kocsimában kedvén s a német vendéglőssel evő szándékát megértetni sehogy se tudván, kiment az udvarra — ahol imént sok galambot látott — hogy ott a vendéglőtől mutogatással galambsziltet rendeljen magának. Azonban hiába várt; a galambok fölhúzódtak a padlásra; nem tudta magát megértetni. Hiába hessegett, suhogtatott a kezével; a vendéglős nem vette ki belőle, hogy mit óhaj. Végre észrevesz a vendég a közeli utcasarkon egy keresztet, oda vezeti a vendéglőst és rámutatva a galambképében érzékített szent lélekre, mondá:

— Dasz gében zi mir!
— Das ist der Heilige Geist — mond a csapszékes.
— *Alsó ajn portion hájltige gájszt* — lón a megmentő válasz.

A színházi pénztárhoz tolakszik egy tiszta eserinű sárga kezés timár inas és kér — deákjegyet.
A jölelkű pénztárnok eleget tévén kívánságának, csipősen mondá:

— Mindjárt megismertem, hogy diák. — *Milyen tintás a keze!*

Egy lányos házban váltig unszolták az örnagyot, hogy hatalmas befolyásával szerezzen nekik egy hadnagyt övül.

— Ja, nagysád — szól vonakodva az örnagy — a hadnagyonak sok pénz kell ám.
— No hát akkor *jó lesz egy főhadnagy is* — segíti ki a szellemes kisasszony.

Egy közkedveltségű öreg ur tréfálkozva mondá a multkor egy nagy hölgy társaságban, hogy akinek kis szája van, hamarabb és csókossabb szeretőt kap.

A hölgyek mind összehúzták szájukat.

— De akinek nagy szája van — folytató hami-
san — az még hamarabb és még csókossabb szeretőre tesz szert.

Erre mindannyi repedésig széthúzta a száját.

A X—i zsidó tanító ezt a föladványt adta egyik kóbi gyerekeknek:

— Számítsd ki nekem, hogy ha 24 meter posztó 30 frtba kerül, mi az ára egy meternek?

A gyerek nem tudván a számvetést elvégezni, rókaüggyességgel azt válaszolta:

— Tanító ur nem csal meg engem — *hisz nem is kapni 24 meter posztót 30 frtért!*

Lélekszakadva fut a segédtsízt a dandárparanes-nokhoz:

— Uram! itt érkezik egy pótrendsabály, melynek még az eredetijét se kaptuk meg. Mitevő legyek?

— Legyen nyugodt, főhadnagy ur — válaszol a tapasztalt paranesnok — nálunk a pótrendsabályok a rendszabályokkal rendszeren együtt, *sőt néha előbb is érkeznek.*

Nevenapjára a papát a mama egy derék honvédeljölttel lepte meg s váltig kívánta, hogy szinte Bé-lára kereszteltessék.

— Szó sincs róla, lelkem, válaszol a névnap-tartás költségeiben kimerült apa — ennek Zuárd lesz a neve.

— És miért éppen Zuárd?
— Mert az nincs benne a kalendáriomban, *tehát sohase lesz neve napja.*

A Q—Y-i köüt tudvalevőleg nem mellbeteg embereknek való.

Egy hivatalos ünnepi út alkalmával a közszere-tetben állott X. alispán repülő négyes fogatán Q-ra indulván, selejtes lovu veje által megelőztetett; amennyi-ben ez mellék utakon hamarabb ért célhoz.

— Édes fiam! — kérdé a meglepett alispán — én a megyecsinálta országuton és jobb lovakon jöttem; szeretném tudni, melyik uton tartottál te, hogy ilyen hamar ide értél?

— Kedves papa! megmondanám, de nem merem; mert *félek, hogy a megye azt is megreparáltatja.*

Egy közkedveltségű megyebeli mérnök a hetvenes éveken segédet fogadván, kikötötte neki, hogy a be-csületes munkán kívül erkölcsi tekintetben mást nem követel tőle, csak akkor, ha ő pityókós, tiszta józan legyen.

— Uram! — feleli szomorú lemondással a sze-gődő — akkor nem fogadhatom el az állást bár rá va-gyok szorulva.

— És miért? — kérdi az új főnök?
— No, mert én is szeretem a tüüt s *ugy rám soha se kerülne a sor.*

Egy kapós udvarló az albumot forgatván, annak újabb átrakogatásában, próbálta új oldalról mu-tatni be szellemességét. Egyik képen egy igen ismer-etes helybeli vadász volt levéve kutyástól, a másikon pedig — melylyel ezt összetette — két szép ifju nő-testvér.

— És miért teszi éppen ezeket össze, Lekszi ur?
— Hát csak azért, kedves Nagysád, mert minde-gyiken *ketten-ketten tannak!*

